

Ne smemo pa pri tem pozabiti na božjo pomoč od zgoraj, kajera nas povsod in na vsaki poti podpira. Pri vsem tem begu so pa Italijani morali pustiti ogromne množine vojnega plena na topovih, strojih in navadnih puškah, municiji, raznem drugem blagu in po cela skladišča živil. V mnogih postojankah so imeli pripravljene topove že kar za odpeljati, toda bilo je že prepozno, prehitela jih je naša pehota! Grozno se tudi trudijo Italijani s svojimi protinapadi, s katerimi pa nič ne opravijo. Tako plačujemo mi sedaj italijansko nezvestobo in jo bomo še tako dolgo, dokler ne zatremo v njih vsako najmanjšo hudobno in zvito kal, čital sem v več časopisih in tudi letake, katere mečejo italijanski zrakoplovci na naše postojanke; tu pišejo Italijani, da so nas sedaj ustavili in da njih prelepe ravani ne bomo nikdar teptali. Ustavili so nas, toda zato, ker smo se ustavili sami, zaradi odnosa. Kadorna je baše izdal povelje, da se morajo višine za mestom Asiago držati do skrajnosti. Držati ali umreti! Takoj drugi dan, ko so naše čete napadle in zavzele dve višini, se je udalo na stotine Italijanov. Ti pač dobro izvršujejo čana jim povelja! Popisati bi se dalo še mnogo, toda žal primanjkuje mi prostega časa in tudi prostora. Dal že Bog, da kmalu izvojujemo končno zmago ter se čim prej vrnemo kot zmagovalci in zvesti branilci naše ljube Avstrije v milo slovensko domovino! Torej na veselo svidenje!

Prav srčne pozdrave vsem domačim, znancem in znankam pošilja Vaš Pepo Pišek.

Pismo iz Pole.

Dne 24. junija smo v Poli obhajali 50letnico naše slavne zmage nad verolomnim Italijanom pri Kustoci. Slavne in obenem otožne spomine vzbujata beseda. Slavne, kajti zmaga pri Kustoci je bil sijajen čin našega orožja proti močnejšemu nasprotniku ter je odbil sunek, ki je bil iz juga naperjen proti sroci naše monarhije. O, Gornja Italija in Kustoca! Kako globoko si zapisana v sroci našega slovenskega naroda. Naši očetje, junaki pri Kustoci, živijo v nas, kri njihove krvi smo, kost njihovih kosti, junaštvo iz junaka in zvestoba iz zvestobe. Slovenski boritelji ob obalah Jadranskega morja tiho slavimo sveti spomin slavnih činov naših očetov. Za cesarja in domovino smo že skoro dve leti v boju na vseh bojiščih, nikjer in nikdar nismo zadnji. Naši slovenski soboritelji so prebili Galicijo, vzdržali Karpat, utrdili Kras in Sočo in na cesarjev klic vdrli čez visoke tirolske gore na zemljo našega največjega sovražnika Laha. Tudi mi slovenski topničarji ne želimo zaostati za našimi tovariši, dasiravno nam še ni dana priložnost, da bi se rama ob rami borili za našo očetnjo, vendar pa čuvamo, kot trden branik našo obal in željno pričakujemo trenotko, da bi tudi mi po svoje napravili račun z našim verolomnikom. Toda ni ga od nikoder, ker se mu dozdeva, da bi moral pobegniti v svoj brolog s krvavo glavo. Za cesarja in domovino so se borili naši očetje in tudi mi nočemo ostati za njimi! Naše geslo je vedno: Vse za vero, dom in cesarja! Živela Avstrija!

Prisrčne pozdrave vsem čitateljem in čitatejicam „Slovenskega Gospodarja“ in sploh vsem Slovanem in Slovenkam pošilja od obali Jadranskega morja Karol Novak iz Motnika, c. in kr. trdnjavski topničar.

21 dni med mrtveci.

Naš vrhovni poveljnik proti Italiji, nadvojvoda Evgen, je nedavno sprejel v svojem glavnem stanu vojne poročevalce, katerim je med drugim pripovedoval sledeče: „Skupno delovanje infanterije z artilerijo in baterij med seboj daje v glavnem vspehe. Artilerijska obramba je stala sovražnika neizmerno veliko mrtvih. Pred posameznimi odseki, kakor pri Sv. Mihaelu in pri Podgori, so bile nakopičene cele gore trupel. Okužila so zrak, ker jih ni bilo mogoče tam v kraškem kamnu in radi sovražnega ognja takoj pokopati. Dva naša vojaka sta obležala ranjena med temi mrtveci, kajti kakor hitro se je kaj zganilo, so streljali Italijani. Ohranila sta se od živeža, ki sta ga našla po žepih mrtvecev. Po 21 dneh so ju dobile naše patrulje in rešile...“

Francosko bojišče.

Angleška ofenziva.

Dne 24. junija so pričeli Angleži na bojišču v Flandriji z ofenzivo, katero so že mnogo poprej napovedali. Na približno 50 km dolgo fronto od Yperna do reke Somme v Flandriji so spravili čez eden milijon mož in čez 3000 topov. Artilerijski ogenj je trajal celih sedem dni in noči. Dne 1. julija je pa začela angleška infanterija naskakovati nemške postojanke. Angleški naval je bil vobče odbit, le na dveh mestih ob reki Sommi se je Angležem posrečilo, vdrati v popolnoma razstreljene nemške prednje jarke in nemške čete so se umaknile v drugo zadaj se nahajajočo obrambno črto. Angleška pridobitev znaša komaj 11 do 13 km ozemlja. Boje, ki se bijejo na tem ozemlju s tako ogromnimi močmi in sredstvi, je prištevati med najljutejše v tej svetovni vojski.

Borba za Verdun, ki že traja 140 dni, se bliža zadnjemu odločilnemu trenotku, kajti Nemcem se je posrečilo zavzeti vse važnejše verdunske predutrdbe. Na zahodnem bregu reke Moze se vršijo krvavi boji, v katerih so dosegli Nemci precejšnjih vspehov.

Iz 3000 topov.

Poročilo pariških listov so spravili Angleži na 50 km dolgo fronto na francoskem bojišču v Flandriji čez 3000 topov različnega kalibra od najtežjih ladijskih do navadnih poljskih topov. Med temi je bilo 800 težkih ladijskih topov. Na nemške postojanke je bilo oddanih v prvih sedmih dneh angleške ofenzive čez pol milijona granat in šrapnelov, kar znaša vrednost 600 milijonov kron. Sedem dni in noči je neprestano bruhal iz žrel angleških topov ogenj na nemške postojanke. Gromenje topov je bilo tako silno, da se je razločno slišalo še celo čez morje na Angleško.

Turška bojišča.

Na kavkaški fronti so dne 1. julija trčile turške čete na rusko središče. V boju, ki se je vnel, so bili Rusi poraženi in so se morali umakniti za 13 km proti obali Črnega morja. Dne 30. junija so po hudem boju zavzele turške čete perzijsko mesto Kermandž v zahodni Perziji. Ruske čete so se morale umakniti iz mesta proti severo-vzhodu.

Grčija.

Razoroževanje mobilizirane grške armade se začne dne 18. julija. Državni zbor se bo razpustil še komaj koncem mesca julija. Nove volitve se bodo bržkone razpisale še le za mesec september. Med vojaštvom, zlasti med častniki, živi veliko nasprotstvo proti četverosporazumu, kateri kljub vsemu nasilstvu nima na Grškem preveč ugodnih tal. Le to je od zla, da bo novi načelnik generalnega štaba četverosporazumov prijatelj in da je policija prešla v roke četverosporazumnih pristašev. Sicer pa se ni bati, da bi Grčija nastopila proti nam in našim zaveznikom, dokler ne bodo volitve končane in tudi takrat samo tedaj, ako zmagajo četverosporazumnimi prijatelji.

Pred Solunom je mir. V mestu so si Francozi prisvojili vse javne pravice, tako da je mesto popolnoma v njih rokah.

Mehika in Severnoameriške države.

Iz Amerike dohajajo le pičila poročila o razmerju med Mehiko in Severnoameriškim zveznim državami. Vojske si še nista napovedali, temveč se še vrše pisanja in pogajanja.

Irski voditelj na smrt obsojen.

Prvobojevnik za svobodo Irske in njeno neodvisnost od Anglije Roger Casement je obsojen na smrt, ker je irsko ljudstvo navduševal za vstajo in skušal spraviti orožje in municijo na Irsko, da bi vstaja lahko z vspehom nastopila proti angleški soldateski. Na Irskem in tudi na Angleškem je nastalo veliko gibanje, da se Casement pomilosti.

Konec vojske.

Angleški minister za vojne nabore lord Derby je imel v Mančesterju govor, v katerem je rekel: Ne dvomim o končnem izidu vojne. Smatram, da naš sedanji položaj mnogo obeta. Ne vem povedati, kdaj bo konec vojne, prepričan pa sem, da pride konec teh evropskih zmešnjav popolnoma nepričakovano.

Hrvatski sabor.

Tretje vojno zasedanje hrvatskega sabora se je dne 4. julija zaključilo. Podpredsednik dr. Magdič (Varaždin) je zaprosil blagoslova iz nebes za hrvatskega kralja (dolgotrajni živio-klic) in zmage za Avstrijo in njene zaveznike.

Hrvati na Reki.

Po državnomadžarskih in mestnoitalijanskih šolah na Reki je vse polno mladine s hrvatskimi primki. To se je pokazalo v javnosti posebno zopet sedaj ob zaključku šolskega leta. Vsi reški listi priobčujejo primke odlikovanih učencev in učenk in tu je 90% hrvatskih primkov, natisnjenih seveda na laški način.

Goriška slovenska duhovščina za Goriško.

Velevažni sklepi.

Duhovščina črniškega dekanata je poslala gospodu ministru za notranje zadeve naslednjo spomenico:

Vaša ekscelenca!

Duhovščina črniškega dekanata na Goriškem je sklenila o priliki uradne konference dne 19. junija 1916 v Sv. Križu na Vipavskem soglasno, poslati Vaši ekscelenci v blagohotno znanje in vpoštevanje sledečo spomenico:

Ker ni v deželi poklicanih ljudskih zastopnikov, se smatra duhovščina poklicano in dolžno, da predloži na merodajnem mestu čustva in želje v deželi ostalega slovenskega prebivalstva, ki je po več kot enoletnih vsakovrstnih vojnih stiskah tako težko prizadeto.

1. Slovensko ljudstvo na Goriškem polaga k vznjoju Najvišjega prestola izraze svoje neomajne podedovane zvestobe in globoke otroške vdanosti do svojega ljubljenege cesarja in najvišje vladarske roditelje.

2. Slovensko ljudstvo na Goriškem se zahvaljuje vrhovnemu armadnemu vodstvu, da je moglo obraniti z božjo pomočjo večji del dežele pred vpadom starega zahrbtnega sovražnika in tako ohraniti slovensko ljudstvo po večjem delu avstrijski domovini.

3. Slovensko ljudstvo na Goriškem se zahvaljuje visoki vladi, posebno pa c. kr. namestništvu in okrajnim glavarstvom v deželi za to, da so med vojno v tako nepričakovano veliki meri skrbela za ljudstvo in je podpirala v vseh zadevah, posebno glede javnega zdravstva in preskrbe z živili in prosil, naj tudi za nadalje stoji ob strani v vseh gmotnih in prosvetnih zadevah tako težko udarjenemu, stoletja in stoletja dinastično (za habsburško vladarsko hišo) in patriotično (domoljubno) čutečemu ljudstvu.

4. Slovensko ljudstvo na Goriškem prosi, visoka vlada naj postavi po zgledu v sosedni kronovini Istri tudi pri nas vladnega komisarja in mu poveri posle samoupravne deželne oblasti in sicer radi dejstva, ker se je deželni glavar (Italijan Faidutti) s svojimi uradi že pred izbruhom vojne umaknil iz dežele in se še sedaj čez leto dni ni vrnil v tako težko preizkušeno Gorico.

5. Slovensko ljudstvo na Goriškem prosi visoko vlado, naj blagovoli pripomoči glavnemu mestu dežele, Gorici, ki leži v sredi slovenskega dela dežele in šteje polovico slovenskega prebivalstva, do javnih slovenskih ljudskih in meščanskih šol. A tudi ostali slovenski del Goriške nima sedaj nobene srednje šole in zato prosi podpisana duhovščina, visoka c. kr. vlada naj s prihodnjim šolskim letom, če le mogoče, v kronovini sami prej obstoječe srednje šole odpre, a v mestu Gorici pa z javnimi napisi dokaže, da je vedno patriotično čuteče slovensko ljudstvo v tem težkem času pri visoki vladi našlo enakopravnost.

Črniče pri Gorici, dne 19. rožnika 1916.
Za duhovščino črniškega dekanata: Alojzij Novak, župnik in dekan.

V podobnem smislu odposljejo spomenice tudi ostala goriška duhovščina in tudi vsa slovenska goriška županstva.

žrtve za domovino.

Dne 17. junija je padel na gori Boskon na Laškem pošten in pridni fant Anton Anderlič, po domače Muškrec, iz Nezbiš, fare Sv. Ema. Rajni je bil odbornik Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva pri Sv. Emi in zvest ud Marijine družbe. Truplo je blagoslovil č. g. vojni kurat Krajnc. Počivaj v miru, dragi tovariš, v laški zemlji! — Vrla Zdravčeva obitelj v Pavlovcih pri Ormožu je prejela te dni obvestilo od Rdečega križa, da je najstarejši sin Matija, ki je služil pri našem štajerskem pešpolku in od katerega že osem mesecev niso imeli nobenega poročila, storil smrt za domovino na južnem bojišču že mesca novembra preteklega leta. Zadet je bil od krogle skozi pljuča. Bil je priken in vzgleden mladenič in tudi član naše mladinske organizacije. Sjar je bil sele 22 let. — Padel je smrtno zadet od granate mladenič Jak. Rajh iz Ormoža v 22. letu svojega življenja. Tudi on je bil član naše mladinske organizacije. Bil je tih in mirnega značaja. — Mladenič Jakob Žibrat, doma iz Huma pri Ormožu, je pred enim mescem v 23. letu svoje starosti storil pred zidom trdnjave ... smrt za dom in cesarja. — Junaške smrti za domovino je

umrl dne 21. maja 1916 na južnem bojišču ljubeznivi in od mnogih otročičev in drage žene objokovani poddesetnik Franc Gobec iz Zabnika, župnija Sv. Florijana pri Rogateu. — Tovariši poročajo iz italijanskega bojišča, da je padel 36letni mladenič-posestnik Jožef Krebs iz Selnice ob Muri, župnija Sv. Ilj v Slov. gor. Jožef je bil vrl, pokoren ter skrben sin svoje matere. — Iz južnega bojišča se poroča, da je dne 21. majnika padel mlad mož posestnik Ivan Bajnssek, doma iz Lokavice pri Soštanjju, zadet od sovražne krogle v glavo. Z bratom sta bila skupaj in brat ga je tudi pokopal. Pred kratkim se je oženil in prevzel gospodarstvo. Bil je skrben gospodar in krščanski mož. — Alojzij Kropelj, doma od Sv. Kungunde na Pohorju, vrl junak v Karpatih, pozneje na Doberdobo, kjer je bil povišan za poddesetnika in odlikovan z malo srebrno hrabrostno svetinjo, je šel braniti tirolsko mejo zoper poželjive polentarje, je tam našel junaško smrt. Bil je marljiv dijak mariborskega učiteljskega, pa iz II. letnika je lani dne 22. maja odrinil prvi na fronto in ravno ob obletnici, dne 22. maja 1916, ga je Bog poklical iz tega sveta. Počivaj v miru, Bog pa naj tolaži stariše ob izgubi nadbudnega sina. Eden njegovih bratov je sedaj pri vojaki, eden pa na Ruskem že dalje ujet. — Umrl je, 24 let star, mladenič Ludovik Ravnak, doma iz Višnjevasi pri Čeju in sicer na rana, ki jih je dobil na italijanskem bojišču. Bil je tudi naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ — Č. g. vojni kurat Rihard Zajc je sporočil Alojziju Krajncu, posestniku v Sovjaku, župnija Sv. Bollenk v Slov. gor., da je padel za domovino dne 22. maja t. l. njegov najmlajši sin Alojz ter je pokopan na vojaškem pokopališču Malega Kostalta (Lavarone) na južnem Tirolskem. Drugi dan bi dovršil 19. leto svoje starosti. Bil je vzoren deček, vse ga je spoštovalo in ljubilo. Bil je naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ — Iz Lepenjave pri Mozirju se nam poroča: Dobil smo dne 7. junija žalostno vest, da je umrl priden in vrl fant Vincencij Podvratnik, p. d. Korpnikov. Na Tirolskem, v visokih, sneženih planinah, se je močno prehladil in je po kratki bolezni dne 26. maja v 21. letu svoje starosti moral zapustiti ta svet. — Slovenski vojaki nam pišejo iz južnih Tirol: Naš vrl junak kadet Franc Pelcl, star 21 let, doma od Sv. Jurija ob Ščavnici, je dal svoje mlado življenje domovini na oltar. Dne 6. junija popoldne je bil od sovražne krogle tako hudo zadet, da je v par minutah izdahnul svojo blago dušo. Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo. Pozdravljajo: Cetovodja C. Zelič, četovodja Matija Riteinšek, desetnik A. Rogel, Iv. Setine, poddesetnik Kajtnar Karol in sluga Franc Plesec ter pešec Franc Pribožič. — Naš naročnik Ferdinand Kosi, doma iz Ljutomerske okolice, nam piše iz Bolcana na Tirolskem: Na bojišču počivajo moji rajni tovariši: Franc Stampar, Anton Nemec, Em. Belec, dva brata Brunčič iz Bukovec, dva brata Rajtar, Sumak, Ignac Kardinal itd. — Č. g. vojni kurat Krajnc poroča, da je padel na gori Boskon na italijanskem bojišču dne 6. junija Franc Zmazek, doma iz Percevine pri Mali Nedelji. Pokopan je na Kanovi. Bil je še le komaj 19 let star. Bil je zvest bralec „Slovenskega Gospodarja“ doma in na bojišču. — Za domovino je žrtvoval svoje mlado življenje na italijanskem bojišču priden mladenič Janez Menoni iz Novevasi pri Ptujju v 22. letu svoje starosti. — Neusmiljena smrt nam je iztrgala iz naših vrst blagega mladeniča Fr. Tuš, doma od Sv. Benedikta v Slov. gor. Padel je dne 9. junija, zadet od sovražne krogle. Padel je kot žrtev poklica, kot sanitet. Hotel je iti na pomoč ranjenim. Vsem v milo slovensko domovino pošiljamo priskrbe pozdrave Janez Granda, Tomaž Cenc, Henrik Drozg, Franc Kirbiš, Martin Poštrok in drugi slovenski vojaki od 13. stotnije 47. pešpolka. — Č. g. vojni kurat Krajnc nam je sporočil, da je dne 6. junija padel junaška smrti, zadet od dum-dum-strela v glavo na gori Boskon mladenič Franc Kovačec iz Polensaka. Star je bil 29 let. — Nemila usoda nam je odprla dne 23. junija t. l. nov grob, kateri bo pokrtil zopet enega izmed naših nepozabnih in to je bil vrl mladenič Alojzij Fanecl iz pevškega zbora pri Sv. Juriju v Slov. gor. — Jožef Bauman, sin posestnika v Račah, je padel na južnem bojišču zadet od granate v vrat in prsa. Počiva na italijanski zemlji. — Dne 21. maja je na italijanskem bojišču padel 22letni mladenič Alojzij Zimšek, doma iz Pilštanjja. — Ljubi domovini na oltar je položil tam v Bukovini v Černovicah svoje mlado življenje 19letni mladenič Viktor Dovnik iz Gornjih Hoč, ki je dobil rano v trebuh dne 22. aprila. Dne 24. aprila je za rano umrl. — Jožef Lah iz Velike Nedelje je padel dne 6. junija na južnem bojišču. Truplo rajnega je bilo blagoslovljeno in pokopano v kraju Kanove na Laškem. — Vsem padlim junakom naj sveti večna luč!

Obnovite naročnino! Z današnja številko je mnogim naročnikom potekla naročnina. Prosimo vse, ki nimajo lista plačanega naprej, naj naročnino takoj obnovijo, da jim ne bo treba lista ustavititi. Ob enem pa vabimo vse tiste, ki še nimajo naročenega Slov. Gospodarja, da si ga takoj naročijo. Posebno prioročamo ženam, starišem, sorodnikom in vsem prijateljem

naših bratrh vojakov, da jim vsaj za četrta leta naročilo „Slov. Gospodarja“, ki je, kakor vojaki na fronti in zaledju sami priznavajo, njih najljubši prijatelj. „Slov. Gospodar“ je glavni razširjevalec verske in narodne za est, radi tega asluži, da se mu pridobi čim več novih naročnikov. „Slov. Gospodar“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina se pošilja na naslov: Upravništvo Slovenskega Gospodarja, Maribor.

Tedenske novice.

Sv. birna v ljutomerski dekaniji. Prevzvišeni Nadpastir se odpeljejo v soboto, dne 8. junija, v ljutomersko dekanijo, kjer bodo delili zakrament svete birne v nedeljo, dne 9. t. m. v Ljutomeru, dne 10. t. m. pri Sv. Križu na Murskem polju, dne 11. pri Sv. Juriju na Ščavnici, dne 12. pri Kapeli, dne 13. pri Sv. Petru pri Radgoni, dne 15. v Veržeju. Dne 16. t. m. bodo v Veržeju posvetili stranski altar Žalostne Matere božje v cerkvi Dobrega sveta v zavodu oo. safezljancev.

Imenovanje. Cesar je imenoval preč. g. Alojzija Arzenšek, nadžup. in dekana v Vuzenici, za kanonika mariborskega stolnega kapitelja. Novi cerkveni dostojanstvenik je rojen dne 15. maja 1864 v Stranica pri Konjicah. V mašnika je bil posvečen dne 18. julija 1887, v dušno pastirstvo je stopil prihodnje leto 1888. Po večletnem kaplanovanju je bil župnik v Trbonjah, nato v Višanju, in nazadnje nadžupnik in dekan v Vuzenici. Sedaj zasede kanoniško mesto, katero je imel rajni ml. g. kanonik Jer. Vohki je tudi prišel v kapitelj iz dušnega pastirstva. Novi gospod kanonik je bil vedno vnet prijatelj našega katoliškega slovenskega časopisa in v „Slovenskem Gospodarju“ so bili njegovi življenjepisi in opisi znamenitih cerkvenih slovesnosti vedno dobro došlo berilo. Blagoslov božji za novo pot!

Duhovniške spremembe. Za kornega vikarja v Mariboru je imenovan č. g. Evgen Langer, kaplan v Ormožu. — Prestavljen je č. g. kaplan Franc Slana iz Slov. Bistrice v Ormož. — Nameščen je bogoslovniški duhovnik č. g. Martin Gorogranc kot II. kaplan v Slov. Bistrici.

Prvi misijonar izmed ogrskih Slovencev. Dne 2. julija je bil v Gradu posvečen v mašnika Ivan Sobočan iz Gumilic v Prekmurju. Dne 3. julija je služil prvo sveto mašo v Gradu. Sobočan je prvi ogrski Slovenec, ki je postal misijonar-lazarist.

Vpoklic črnovojnikov. Z Dunaja poročajo: Pri nedavnih prebiranjih potrjeni črnovojniki bodo, kakor že znano, vpoklicani pod orožje, čim bodo glavna žetvena dela končana. Po dosedanjih določbah se bodo vpoklicali izvršili v dveh oddelkih. Okoli dne 15. avgusta bodo najbrž vpoklicani črnovojniki do 36. leta.

„Slovenski Gospodar“ olajša našim vojakom domotožje. Pešec Al. Gaube od Sv. Jurija ob Pesnici piše domačemu dušnemu pastirju iz južnega bojišča med drugim: „Sedaj mi je vsaj nekaj lažje po domu, ker lahko čitam poročila iz naše ljube slovenske domovine, ko dobitvam „Slovenskega Gospodarja.“ Ker nas je blizu 20 vojakov od Sv. Jurija na Pesnici v tem kraju in pod to številko vojne pošte (238), nas zelo veseli, če imamo čas, pa moremo skupaj in čitamo ta ljubi domači slovenski list...“ — Drugi slovenski fantje in možje nam zopet pišejo: „Domoljubne pozdrave pošiljamo iz bojišča vsem c. bralcem in naročnikom „Slovenskega Gospodarja.“ V veliko zabavo nam prihaja Vaš cenjeni list sem v tujino in težko ga pričakujemo. Kadar pride, pa roma iz roke v roko slovenskih fantov in mož. Ivan Brus, narednik; J. Vihar, računski podčastnik; V. Šalomon iz Poljčan; Franc Bračič od Sv. Vida pri Ptujju; Ferdinand Bukovnik iz Selnice; Anton Majhen iz Jarenine; vsi pri oddelku strojnih pušk na italijanskem bojišču. — Srčne pozdrave pošiljamo slovenski fantje iz južnega bojišča: Jakob Zavratnik, poddesetnik, Luče; Henrik Zakšek, Libna; J. Zlatič in Alojzij Voglar, Sv. Urban pri Ptujju; Jož. Leber Dramlje; Franc Kozole, Anton Vodopivo, Franc Vošnjak, Ivan Mrak, Mihael Pilko, vsi od pešpolka št. 87.

Glas koroških ledenikov. Piše se nam: Na goro, na strme vrhe... Da, stari črnovojniki smo in osiveli v vojni službi, a gledamo pa še čvrsto. Sedaj že 13 mesecev imamo soseda izdajalca na skrbi, da ne vpade na našo zemljo polente kuhat in to nas podžiga, da se še bolj postavimo in srčno zremo, če treba tudi smrti v oči. Iskrene pozdrave čitateljem „Slovenskega Gospodarja“ in vsem našim rojakom v domovini in na bojišču pošiljajo: Štef. Vesenjaj, Zavrč pri Ptujju; Anton Kapel, Kalobje, in Franc Sovič, Sv. Mihael pri Soštanjju.

Mrtvi se oglašajo. Iz ruskega vjetništva se je oglasil in pisal svoji ženi Vincenc Brunen od Male Nedelje dne 19. maja 1916. Od 12. oktobra 1915 ni bi-

lo nobenega poročila od njega. — Oglasil se je poddesetnik Ivan Meško, doma iz Ormoža. Domači so že mislili, da ni več med živimi, ker že devet mesecev ni bilo glasu od njega. Te dni so domači dobili nepričakovano dopisnico iz Sibirske Rusije. Piše, da je še živ in zdrav ter si želi še enkrat videti svojo domovino. — Alojz Kegl iz Kraljevec v župniji Sv. Juri ob Ščavnici je pisal svoji ženi in otrokom iz ruskega vjetništva, da je še živ. Od 21. junija 1915 ni bilo več nobenega pisma od njega. Dne 2. junija 1916 je prišla dopisnica, dne 13. junija pa že druga. Kegl piše, da je še, hvala Bogu in Mariji, zdrav, samo dolg čas mu je v Rusiji, ker nima „Slovenskega Gospodarja.“ Najbolj ga žalosti, ko nič ne dobi od doma glasu, ali so domači živi ali mrtvi. Nekateri tovariši so že dobili dopisnice od svojih. Oh, kako so jih veselili. Izredno veselo je, če vjetnik le eno kartico dobi od doma. Piše, da je že pisal 20krat iz Rusije, a domači niso nič dobili.

Stajerski Slovenci v italijanskem vjetništvu. Dobili smo sledečo dopisnico: V Italiji, dne 12. maja 1916. Slavno uredništvo! Podpisani pošiljamo cenj. „Slovenskemu Gospodarju“ in njegovim bralcem iz italijanskega vjetništva najprišrenejše pozdrave: J. Trejčelj iz Novestište, Franc Buser iz Sladkegore in Anton Sket iz Rogaske Slatine. Naslov: Ivan Trejčelj, Prigioniero a Venosa, Potenza, Italia.

Uradni seznam vojnih vjetnikov. Vojno ministrstvo je izdalo drugi seznam onih vjetnikov, katerih čete ali doma ni bilo mogoče dognati, ker so družva Rdečega križa v sovražnih državah poslala neotne in pomanjkljive podatke o njih. Seznam obsega 143 strani in na njih po abecedi 10.000 imen. Seznam stane 36 vinarjev in se dobi v državni tiskarni, Dunaj, I., Seilerstätte 24. Sicer pa oskrbuje seznane vsaka knjigarna. V seznamu najde marsikdo koga, o komur je že obupal.

Kdo kaj ve? Matija Fozole, Kalisovec, občina Brezje, 87. pešpolk, 11. stotnija, vojna pošta št. 73, se pogreša od 26. avgusta 1914. Njegova žena Mar. Kozole, Selce št. 8, pošta Rajhenburg, prosi njegove tovariše, če kateri kaj ve, da ji naznani. — Moj sin Mihael Miklavžina se že od dne 29. septembra 1914 pogreša. Služil je pri domobranskem pešpolku št. 4. 1. batalion. Vsa tozadevna vprašanja so zaman. Če kdo ve, kam je izginil, naj piše očetu Jerneju Miklavžinu, Skale pri Velenju. — Pogreša se od dne 17. novembra 1915 Anton Sorn, posestnik, Irje št. 9, Rogaska Slatina. Služil je pri črnovojniškem bataljonu št. 154, 3. stotnija, 1. vo., vojna pošta št. 614. Vojaki-tovariši, ki ste ga poznali, blagovolite naznani, kaj je z njim: Mihaelu Želinšček, Irje št. 7, Rogaska Slatina, Sp. Stajer.

Gospodarske novice.

Klanje telet zopet omejeno. Kakor izvemo, je vlada izdala odredbo, po kateri se klanje telet zopet omeji. Teleta se smejo prodati mesarjem ali zaklati le tedaj, ako politična oblast (okrajni živinozdravnik) da tozadevno dovoljenje. To dovoljenje se dobi, ako tele ni zdravo in ako primanjkuje prostora ali krme. Pri občinskih uradih se dobijo potrebne tiskovine, ki se morajo izpolniti in vposlati na okrajno glavarstvo, nakar šele pride odgovor.

Oddaja zabele. Mariborsko okrajno glavarstvo je pozvalo občine, naj zberejo brez pritiska, čisto prostovoljno, pri občanah odvišno zabelo in mast in naj jo pošljejo okrajnemu glavarstvu za preskrbo prebivalstva in sicer po dnevnih cenah. Nekateri pa smatrajo to za nekako rekviriranje, kar pa seveda ni res. Oddaja zabele je popolnoma prostovoljna in se sedaj nikogar ne more k temu siliti.

Laneno seme zaseženo. Izšla je nova ministrska naredba, ki določa, da so zasežene vse zaloge lanu starega pridelka in ki ne pridejo v poštev kot lan za seme.

500 g žita za osebo. „Wiener Zeitung“ priobčuje odredbo notranjega ministrstva z dne 25. junija 1916, zaštevajočo ureditev vporabe žita in mlinskih izdelkov. Po tej odredbi smejo pri žetvenih detih neposredno zaposlene osebe do dne 1. oktobra 1916 na dan porabiti 500 g žita ali iz istega napravljene mlinske izdelke.

Poučni tečaj na mariborski deželni vinorejski šoli. Na mariborski deželni vinorejski šoli se bo vršil dne 24. in 25. julija t. l. brezplačni poučni tečaj o vporabi sočivja, zelenjave in sadja. Več o tem o inseratu.

Ogrščica, repica in prga zasežena. Izšla je nova cesarska naredba, ki določa, da je tudi letos zasežen, slično kakor v lanskem letu, v prid države, ves letošnji pridelek ogrščice in repice ter da se bo moral izročiti banki za industrijo in trgovino na Dunaju. Izvzeta je samo tista množina ogrščice in repice, katera se bo rabila za seme. Nadeje so tudi določene cene za ogrščico in repico in sicer bo plačevala omenjena banka ogrščico po 63 K za meterski stot in repico po 60 K za meterski stot. Cena za prgo, katera se bo morala izročiti osrednjici za krmla, bo določena pozneje. Ogrščica in repica mora biti zmlačena najpozneje do dne 30. novembra in do dne 15. decembra morajo biti naznanjene imenovani banki vse zaloge ogrščice in repice.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zlatcu je bilo v pretečenem tednu prav živo popraševanje po tu-